

DE COLORADOKEVER IN DUITSCHLAND

DOOR

Ir N. VAN POETEREN

Zooals reeds in Juli in een bericht aan de bladen is medege-deeld, is dit jaar (1934) ook in Duitschland de Coloradokever waargenomen, en het is voor ons wel van belang, ook dit geval nader te bezien, omdat de ervaringen, in andere landen opgedaan, voor ons van groote waarde kunnen zijn.

Het is zeer opvallend, dat zoowel in Engeland als in Duitschland de kever gevonden is in een omgeving, waar hij reeds eenmaal is opgetreden. In Engeland (Tilbury) was dat in 1901, in Duitschland was het te Stade bij Hamburg in 1914. Beide plaatsen liggen langs een grooten zeeverkeersweg en het lijkt mij wel zeer waarschijnlijk, dat hier uitsluitend aan een overbrenging door zeeschepen gedacht moet worden. Als wij de consequenties trekken voor ons land, dan kunnen wij aannemen, dat voor de omgeving van Amsterdam en vooral die van Rotterdam, de grootste kans op besmetting bestaat. De terreinen langs de waterwegen (Noordzeekanaal en Maas) loopen wellicht meer gevaar dan het eigenlijke havengebied.

In het Nachrichtenblatt für den Deutschen Pflanzenschutzdienst van Augustus 1934 geeft Dr M. SCHWARTZ een beschrijving van hetgeen te Stade is waargenomen en gedaan; het onderstaande ontleen ik aan dit artikel.

Doordat de persoon, aan wien de eerst gevonden larven getoond werden, aan de bestrijdingsmaatregelen in 1914 had deelgenomen, kon de identiteit dezer larven onmiddellijk worden vastgesteld. Bij onderzoek op het veld werd spoedig ook een kever gevonden, waardoor geen twijfel meer mogelijk was. Op 3 Juli werd de besmetting vastgesteld. Zes dagen later waren alle terreinen afgezocht en alle noodige bestrijdingsmaatregelen genomen.

Het veld, waar de larven het eerst gevonden zijn, lag 2 km van dat van 1914, verwijderd. Het sterk aangetaste perceel was 2450 m² groot. Op twee dicht daarbij gelegen perceelen van 7650 en 1300 m² werd slechts een zeer geringe besmetting vastgesteld. Op deze velden te samen werden ongeveer 300 kevers, 8000 larven en slechts 10 eihoopjes gevonden; deze werden alle vernietigd.

Om de perceelen, zoomede om een roggeveld, waarop het vorige

jaar aardappels verbouwd waren, werd een voor gegraven, 40 cm diep en 30 cm breed, waarvan de steile kanten met benzol werden begoten. Dit werd gedaan om het overkruipen van larven of kevers naar de omgeving te beletten.

Na het afzoeken van de kevers, larven en eihoopjes werd het gewas gerooid en in kuilen van 2 à 3 m diepte begraven, laagsgewijs overgoten met benzol en met stevig aangestampten grond bedekt. De grond werd eveneens met benzol behandeld, 4-5 liter per m². Voor de geheele ontsmetting werden 100.000 liter (ruim) benzol gebruikt

Uit de sterke besmetting van het groote perceel kan worden afgeleid, dat de kever in die omgeving, wellicht op dat perceel, ook het vorige jaar reeds aanwezig is geweest. Blijkbaar is die aanwezigheid toen niet opgemerkt en dit ontmoeten wij telkenmale. Indien de aanwezigheid van de kever of zijne larven zeer spoedig kon worden vastgesteld, zouden de te nemen maatregelen zeer veel minder omvangrijk kunnen zijn, maar in den regel blijft de besmetting onopgemerkt, tot de kever zich, door zijn zeer groot voortplantingsvermogen, reeds vrij sterk heeft vermeerderd en dan heeft hij zich ook reeds over omgevende velden verspreid.

Dit was ook in Stade het geval. Bij nauwkeurig onderzoek van de aardappelvelden in een ruime omgeving, met een straal van 2 km werden nog twee besmettingen geconstateerd. Een op 250 m waarop 100 larven en 1 kever werden gevonden en een op 1 $\frac{3}{4}$ km met 70 larven. Dit is dus duidelijk een besmetting door een aangevlogen kever en uit de genoemde aantallen larven kan men zien, hoe spoedig een besmetting zich uitbreidt.

Daarna werden verspreid nog 5 afzonderlijke kevers en 3 eihoopjes gevonden.

Niet alleen het aardappelgewas, maar ook het tomatengewas werd afgezocht. Dit laatste zonder resultaat.

Het zoeken naar kevers en larven is zeer bevorderd door het uitloven van premies, nl van 20 Mark voor elken nieuwen haard, hetwelk gold tot 15 Augustus.

Ten slotte werden alle aardappelgewassen in een omgeving met 5 km straal met 0,4% loodarsenaat bespoten, ten einde eventueel aanwezige kevers en larven te doden. Hoewel deze maatregel als een noodzakelijke aanvulling van de opsporings- en vernietigings werkzaamheden beschouwd moet worden, mag op de uitwerking daarvan niet te veel vertrouwd worden. Het is toch een bekend feit, dat deze bespuiting niet alle kevers doodt, doordat deze in verscheidene gevallen de bespoten plaatsen mijden en wat de larven betreft, als deze reeds vrij dicht bij het verpoppings-

stadium zijn, worden ook deze niet steeds door het vergif gedood, doordat zij niet meer van de bespoten planten eten en voortijdig in den grond kruipen en verpoppen. Deze bijna volwassen larven kunnen dan nog zeer goed levenskrachtige kevers opleveren.

Als *bestrijdingsmaatregel*, wanneer de kever ergens vasten voet gekregen heeft, is loodarsenaat het volstrekt onmisbare en zeer goed werkende bestrijdingsmiddel. Op zijn uitwerking om enkele verspreide kevers of larven alsnog te doden mag echter niet te veel vertrouwd worden. Desondanks zou men niet verantwoord zijn als men in gevallen als die te Tilbury en Stade ook niet de bespuiting toepaste om alsnog een kans te hebben enkele verspreide kevers of larven te doden.

De bespuiting is met tusschenpoozen van 10-14 dagen tot den oogst herhaald.

Ook te Stade zal eerst een zeer nauwlettende contrôle op het in 1935 in de besmette omgeving uit te planten aardappelgewas vastgesteld kunnen worden of de bestrijdingsmaatregelen van 1934 afdoende zijn geweest. In 1915 zijn, ondanks de zeer strenge maatregelen van 1914 nog enkele kevers, die den dans ontsprongen waren, gevonden. Het is aan de Duitsche autoriteiten wel toevertrouwd, deze contrôle grondig uit te voeren. Van harte wensch ik hen toe, dat zij in hun pogingen geslaagd zijn, daar dan ook voor ons een bedreiging uit het Noordoosten is weggenomen.